

برآورد اثر ژن و پارامترهای ژنتیکی عملکرد دانه و صفات وابسته در ژنوتیپ‌های نخود
(*Cicer arietinum* L.) دیم با استفاده از روش دای آلل

Estimation of gene action and genetic parameters of seed yield and related traits
in rainfed chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes using diallel method

اسماعیل قلی‌نژاد^۱، همایون کانونی^۲ و معروف خلیلی^۳

چکیده

قلی نژاد، ا.، ه. کانونی و م. خلیلی. ۱۳۹۷. برآورد اثر ژن و پارامترهای ژنتیکی عملکرد دانه و صفات وابسته در ژنوتیپ‌های نخود (*Cicer arietinum* L.) دیم با استفاده از روش دای آلل. مجله علوم زراعی ایران. ۲۰(۴): ۲۸۸-۳۰۲.

به منظور برآورد اثر ژن و پارامترهای ژنتیکی عملکرد دانه و برخی از صفات مورفولوژیک در شش رقم و لاین نخود همراه با بدور حاصل از تلاقی دای آلل کامل آن‌ها، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گریزه سنندج در سال ۹۶-۱۳۹۵ اجرا شد. نتایج نشان داد که ژنوتیپ‌های نخود از نظر کلیه صفات مورد ارزیابی تفاوت معنی‌داری داشتند. بر مبنای نتایج تجزیه دای آلل به روش همین، واریانس‌های ژنوتیپی به اجزای ژنتیکی افزایشی و غیر افزایشی تقسیم شدند. جزء ژنتیکی افزایشی برای کلیه صفات به جز وزن ۱۰۰ دانه معنی‌دار بود. جزء غیر افزایشی نیز برای کلیه صفات در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. کمترین و بیشترین درجه غالبیت به ترتیب برای ارتفاع بوته و تعداد دانه در غلاف به دست آمدند. میانگین درجه غالبیت، حاکی از غالبیت ناقص ژن‌ها برای تعداد روز از کاشت تا رسیدگی و تعداد دانه در غلاف و فوق غالبیت برای سایر صفات بود. وراثت‌پذیری عمومی در دامنه ۰/۹۱ (برای تعداد غلاف در بوته) تا ۰/۶۸ (برای وزن ۱۰۰ دانه) متغیر بود. بیشترین و کمترین مقدار وراثت‌پذیری خصوصی (به ترتیب ۰/۷۳ برای تعداد روز تا گلدهی و ۰/۰۶ برای عملکرد دانه) بدست آمد. نتایج تحلیل گرافیکی Wr/Vr نشان داد که برای تعداد روز از کاشت تا گلدهی، وزن ۱۰۰ دانه و عملکرد دانه، غالبیت کامل وجود داشت. برای صفات تعداد روز از کاشت تا رسیدگی و تعداد دانه در غلاف، عرض از مبدأ مثبت و غالبیت ناقص حاکم بود. برای تعداد غلاف در بوته و ارتفاع بوته، عرض از مبدأ منفی و عمل ژن فوق غالبیت بود و برای عملکرد دانه، همه والدین به جز ILC 482، نزدیک به مبدأ محور مختصات قرار داشته و تعداد آلل‌های غالب بیشتری را در بر داشتند. بر اساس نتایج این آزمایش به نظر می‌رسد که تلاقی رقم آزاد با لاین‌هایی که پتانسیل عملکرد بالا دارند، مناسب‌تر بوده و ترجیحاً تلاقی‌ها بین والدینی که در نمودار Wr/Vr دورتر از مبدأ مختصات قرار دارند، انجام شود.

واژه‌های کلیدی: اجزای واریانس، تجزیه ژنتیکی، نخود، وراثت‌پذیری و هتروزیس.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۳/۲۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۱۰ این مقاله مستخرج از طرح تحقیقاتی مشترک موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور و دانشگاه پیام نور به شماره ۹۵۰۴۰۵-۰۴-۱۵۵۱-۰۳-۵۳ می باشد.

۱- دانشیار گروه علمی علوم کشاورزی دانشگاه پیام نور، تهران

۲- دانشیار پژوهش بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کردستان، سنندج. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (مکاتبه کننده) (پست الکترونیک: h.kanoui@areeo.ac.ir)

۳- استادیار گروه علمی علوم کشاورزی دانشگاه پیام نور، تهران

مقدمه

نخود (*Cicer arietinum* L.) معمولاً در نواحی خشک و نیمه خشک جهان کشت می شود. زراعت این گیاه در ایران نیز به صورت دیم و در اراضی حاشیه ای و کم بازده صورت می گیرد. در سال زراعی ۹۵-۱۳۹۴ سطح زیر کشت، میزان تولید و عملکرد دانه نخود در ایران به ترتیب ۴۹۸ هزار هکتار، ۲۰۶ هزار تن و ۴۰۰ کیلوگرم در هکتار بوده است (Ahmadi et al., 2016). پتانسیل عملکرد در نخود بالا و میانگین جهانی آن ۹۲۰ کیلوگرم در هکتار گزارش شده است (FAO, 2016)، لیکن میانگین عملکرد آن به دلیل مواجه شدن زمان گلدهی و تشکیل غلاف با تنش خشکی، معمولاً پایین است.

در اصلاح گیاهان زراعی، لازم است اطلاعات لازم در مورد پارامترهای ژنتیکی جمعیت مورد نظر در دسترس باشند. با توجه به اینکه این پارامترها مقادیر ثابتی نداشته و هر توده گیاهی، دارای پارامترهای اختصاصی مربوط به خود است؛ لازم است به نژادگران برای هر مورد خاص، این پارامترها را تخمین بزنند. صفات کمی که توسط تعداد زیاد یا معدودی از پلی ژن ها کنترل می شوند، همانند ژن های اصلی کنترل کننده صفات کیفی تفرق می یابند؛ با این تفاوت که در صفات کمی به دلیل تأثیر اندک هر کدام از پلی ژن ها و اثرات تغییر دهنده عوامل محیطی، تفرق ژنوتیپی نمایان نمی شود، بنابراین تجزیه صفات کمی در اصل همان تجزیه تنوع ژنتیکی است (Mather and Jinks, 1982). در یک برنامه به نژادی، قبل از طراحی برنامه لازم است به نژادگر از نحوه توارث صفات مورد نظر شناخت دقیق و آگاهی کامل داشته باشد تا بتواند بهترین روش اصلاحی را تدوین کرده و مناسب ترین والدین را از لحاظ پتانسیل عملکرد و سایر صفات در برنامه تولید هیبریدها به کار بگیرد. تجزیه دای آلل یک روش مفید برای تقسیم بندی واریانس فنوتیپی به اجزای آن، به منظور درک اندازه و سهم

واریانس ها است (Hayman, 1958). این تجزیه برای اولین بار در سال ۱۹۱۹ توسط اشمیت (Schmidt) به عنوان روشی برای ارزیابی تنوع ژنتیکی قابل استناد به تفاوت های بین لاین های والدینی معرفی شد که در آن بین تعدادی از ژنوتیپ های والدینی در تمام ترکیبات ممکن، از جمله تلاقی های متقابل، دورگ گیری صورت می گیرد. بعدها تجزیه دای آلل توسط همین (Hayman, 1958) و جینکز و همین (Jinks and Hayman, 1953) به عنوان یک روش کارآمد برای تعیین والدین و تلاقی های مطلوب ارائه شد. این روش به متخصصان به نژادی کمک می کند تا به طور مؤثری اطلاعاتی مانند ترکیب پذیری عمومی و خصوصی، قابلیت توارث، درجه غالبیت، اثر تقریبی ژن ها و اثرات مادری را برآورد نمایند.

در نخود، عملکرد و اجزای عملکرد صفات چند ژنی بوده و وراثت کمی دارند و به شدت تحت تأثیر شرایط محیطی قرار می گیرند (Muehlbauer and Singh, 1987). برای انتخاب روش های اصلاحی، اندازه جمعیت و شدت گزینش، اطلاع از مؤلفه های ژنتیکی صفات چند ژنی و اثرات محیط بر آنها مهم است. ترکیب پذیری عمومی و خصوصی در نخود غالباً برای عملکرد دانه و اجزای آن برآورد شده اند. نتایج آزمایش های تجزیه دای آلل در نخود نشان داده اند که تعداد روز تا گلدهی، ارتفاع بوته و اندازه دانه تحت کنترل اثرات ژنی افزایشی معنی دار بودند (Karami, 2011)، در حالی که عملکرد دانه، تعداد انشعابات اولیه و تعداد دانه در بوته تحت تأثیر اثرات ژنی غالبیت معنی دار بودند (Biçer and Şakar, 2008). از طرف دیگر، صفات تعداد انشعابات اولیه و تعداد غلاف در بوته (Hemati et al., 2010) و ارتفاع بوته (Karami, 2011) هر دو اثرات ژنی افزایش و غالبیت معنی دار داشتند.

این تحقیق با هدف تعیین کنترل ژنتیکی عملکرد و اجزای آن در نخود و به منظور برآورد اثرات ژنی و

با والد غیرمشترک (W_r) محاسبه شده و در صورت عدم وجود تفاوت معنی دار با عدد یک و صحیح بودن سایر فرضیات مدل، پارامترهای ژنتیکی شامل؛ میانگین درجه غالبیت، وراثت پذیری عمومی (h^2b) و خصوصی (h^2n) و نسبت و توزیع آلل‌ها در والدین به روش متر و جینکز برآورد شدند (Mather and Jinks, 1982). سپس با استفاده از تجزیه گرافیکی، شیب و موقعیت خط رگرسیون برآزش شده با نقاط درون سهمی محدودکننده، درجه غالبیت و وجود یا عدم وجود اثر متقابل مشخص گردید. تجزیه دای آلل با استفاده از برنامه DIALLEL-SAS (Zhang and Kang, 1997) انجام شد. برای رسم سهمی‌های محدودکننده از نرم‌افزار DIAL98 (Ukai, 2006) استفاده شد.

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که تفاوت بین ژنوتیپ‌های نخود مورد مطالعه برای کلیه صفات معنی دار بود. کمترین و بیشترین ضریب تغییرات به ترتیب برای صفات تعداد روز از کاشت تا رسیدگی و تعداد غلاف در بوته به- دست آمد. قبل از انجام تجزیه واریانس دای آلل، به- منظور آزمون کفایت مدل، تجزیه رگرسیون پیوسته ($W_{rij} - V_{rij}$) در تمامی بلوک‌ها انجام شد. نتایج نشان داد که اختلاف شیب خط رگرسیون W_r/V_r از «یک» برای هیچ کدام از صفات، به جز وزن ۱۰۰ دانه معنی دار نبود (جدول ۲). از طرف دیگر اختلاف شیب خط از «صفر» برای همه صفات معنی دار به دست آمد. از دیگر نتایج مندرج در جدول ۲ می‌توان به عدم وجود اثر متقابل غیرآلی برای ژن‌های کنترل‌کننده صفات، به جز وزن ۱۰۰ دانه اشاره کرد.

نتایج مندرج در جدول ۳ تبدیل داده‌ها، مشکل مربوط به وجود ایستازی در وزن ۱۰۰ دانه را برطرف نکرد، در نتیجه با مراجعه به مقادیر W_r-V_r مشخص شد که والد ۶ (FLIP 96-154C) بیشترین تفاوت را نسبت به سایر والدین داشت. در چنین مواردی پیشنهاد شده

پارامترهای ژنتیکی صفات در یک تلاقی دای آلل کامل با شش والد انجام شد.

مواد و روش‌ها

به منظور تولید نسل‌های F_1 ، کلیه تلاقی‌های ممکن بین شش رقم نخود والد (تیپ کابلی) در سال ۱۳۸۷ در مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر انجام شد. ژنوتیپ‌های والدینی بر مبنای تفاوت‌های آن‌ها در تعداد روز از کاشت تا گلدهی، وزن ۱۰۰ دانه و ارتفاع بوته برای این تحقیق انتخاب شدند (جدول ۱). دورگ‌های حاصل از تلاقی دای آلل کامل شش لاین و رقم نخود همراه با والدین آن‌ها در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳۶ تیمار (ژنوتیپ) و چهار تکرار در بهار ۱۳۹۵ در ایستگاه گریزه سنندج کشت شدند. این ایستگاه با بافت خاک لومی رسی، دارای دمای حداقل و حداکثر $۴/۵$ و $۲۱/۳$ درجه سلسیوس و میانگین بارندگی ۳۹۵ میلی‌متر است. به منظور فراهم شدن شرایط تنش خشکی، کاشت دو هفته دیرتر از زمان معمول کشت آزمایشات بهاره، در نیمه فروردین ماه انجام شد. هر واحد آزمایشی در هر تکرار شامل چهار ردیف چهار متری از ژنوتیپ مورد نظر بود که به فواصل ۳۰ سانتیمتر بین ردیف و ۱۰ سانتیمتر روی ردیف کشت شدند. در طول دوره داشت از صفات تعداد روز از کاشت تا گلدهی، روز تا رسیدگی کامل و ارتفاع بوته یادداشت‌برداری شد و در مرحله رسیدگی، پنج بوته تصادفی از هر کرت با دست برداشت و صفات تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف برای هر بوته اندازه‌گیری و ثبت شدند. اندازه‌گیری صفات وزن ۱۰۰ دانه و عملکرد دانه پس از برداشت محصول هر واحد آزمایشی بدست آمد.

مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD انجام شد. تجزیه دای آلل برای عملکرد دانه و صفات وابسته به روش جینکز و هیمن (Jinks and Hayman, 1953) انجام شد. ابتدا واریانس هر والد (V_r) و کوواریانس آن

جدول ۱- شناسه بین‌المللی، کُد و مشخصات والدین ژنوتیپ‌های نخود شرکت کننده در تلاقی دای‌آلل

Table 1. International ID, code and characteristics of parents of chickpea genotypes involved in the diallel cross

ژنوتیپ‌های نخود Chickpea genotypes	شناسه بین‌المللی International ID	کد Code	تیپ بوته Plant type	خصوصیات ثبت شده Recorded characteristics					
				ارتفاع بوته Plant height (cm)	وزن ۱۰۰ دانه 100 seed weight (g)	واکنش در برابر AB reaction to AB	واکنش در برابر FW Reaction to FW	عملکرد دانه Seed yield (kg.ha ⁻¹)	
Arman	آرمان	FLIP 90-96C	V ₁	E	55	35	R	T	1400
Azad	آزاد	FLIP 93-93C	V ₂	E	47	35	T	T	1300
Samin	ثمین	ILC 1799	V ₃	P	32	39	T	R	920
ILC 482		ILC 482	V ₄	P	30	31	MR	S	850
Gökçe	گوکچه	FLIP 87-7C	V ₅	SE	33	34	R	T	900
FLIP 96-154C		FLIP 96-154C	V ₆	E	42	33	R	T	1200

E=ایستاده، P=خوابیده، SE=نیمه ایستاده، R=مقاوم، MR=نیمه مقاوم، T=متحمل، S=حساس، AB=بیماری برق‌زدگی، FW=بیماری پژمردگی فوراریومی

E=Erect, P=Prostrate, SE= Semi-Erect, R= Resistant, MR= Moderately Resistant, T= Tolerant, S= Susceptible, AB= Ascochyta blight, FW= Fusarium wilt.

محاسبه اجزای واریانس بر مبنای روش هیمن (Hayman, 1954) نشان داد که اثر افزایشی (a) برای همه صفات به جز وزن ۱۰۰ دانه معنی دار بود. اثر غالبیت (b) نیز در مورد تمامی صفات در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۳).

است که والد مورد نظر حذف شود (Jinks, 1956). پس از حذف والد یاد شده و انجام مجدد محاسبات آماری، نتایج حاکی از عدم وجود اثر اپیستازی و صادق بودن مفروضات روش هیمن بود و اعتبار ژنتیکی برای وزن ۱۰۰ دانه نیز فراهم شد.

جدول ۲- آزمون‌های رگرسیون W_T روی V_T و اثرات اپیستازی برای صفات ژنوتیپ‌های نخود در تلاقی دای آلل

Table 2. Regression of W_T/V_T and epistatic effect tests for chickpea genotypes characteristics in diallel cross

صفات گیاهی Plant characteristics	$b \pm S_b$	t-value		میانگین مربعات MS: $W_T - V_T$	
		$H_0: \beta=0$	$H_0: \beta=1$		
Days to flowering	تعداد روز تا گلدهی	0.91 ± 0.23	3.89**	0.37 ^{ns}	119.55 ^{ns}
Days to maturity	تعداد روز تا رسیدگی	1.12 ± 0.39	2.03*	0.49 ^{ns}	228.21 ^{ns}
Seed.pod ⁻¹	تعداد دانه در غلاف	1.28 ± 0.46	1.71*	0.46 ^{ns}	402.23 ^{ns}
Pod.plant ⁻¹	تعداد غلاف در بوته	0.99 ± 0.31	2.57*	0.69 ^{ns}	887.91 ^{ns}
Plant height	ارتفاع بوته	0.59 ± 0.27	3.06**	0.61 ^{ns}	177.27 ^{ns}
100 Seed weight	وزن ۱۰۰ دانه	0.22 ± 0.26	1.03 ^{ns}	2.74 ^{ns}	18.17 ^{ns}
Seed yield	عملکرد دانه	0.91 ± 0.21	4.49**	0.17 ^{ns}	119.21 ^{ns}

** and *: Significant 5% and 1% probability levels, respectively

* و **: به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

والدین متفاوت بود. در این تجزیه، صفات ارتفاع بوته و تعداد دانه در غلاف دارای b_3 معنی دار بودند. جزء b_3 نشان دهنده برخی از اثرات غالبیت است که همه تلاقی‌ها بطور یکنواخت در آن سهمیم هستند. در حقیقت، b_3 معادل مقدار ترکیب‌پذیری خصوصی در تجزیه گریفینگ است و می‌تواند نتایج حاصل از تجزیه مزبور را تأیید کند (Sharma, 1998, Honar Nejad, 2009). برای کلیه صفات، به جز تعداد روز از کاشت تا گلدهی و ارتفاع بوته، تفاوت معنی داری بین اثرات مادری (c) وجود داشت. بعلاوه اختلافات معنی داری برای اثرات معکوس یا غیر مادری (d) فقط برای عملکرد دانه، تعداد روز از کاشت تا گلدهی و تعداد غلاف در بوته دست آمد. در آزمایش مشابهی، کرمی (Karami, 2011) در نخود و الراوی و حسن (El-Rawy and Hassan, 2014) در گندم آماره‌های a, b و c را برای اغلب صفات معنی دار گزارش کردند.

در برآورد اجزای ژنتیکی برای هر صفت، نشان داده شد که واریانس افزایشی (D) برای تعداد روز تا گلدهی، تعداد روز تا رسیدگی، تعداد دانه در غلاف،

به گزارش هیمن (Hayman, 1958) برآورد آماره‌های W_T و V_T زمانی اعتبار دارند که جزء b صفات مورد نظر معنی دار باشد. در ادامه، آماره b به اجزای b_1 ، b_2 و b_3 تفکیک شد. b_1 میانگین F_1 ها را مقایسه کرده و غالبیت یک طرفه یا جهت دار را نشان می‌دهد. برخی از منابع b_1 را نشانگر متوسط هتروزیس نامیده‌اند (Sharma, 1998). به عبارت دیگر، چنانچه غالبیت جهت دار نباشد، پس روی ناشی از خویش‌آمیزی (Inbreeding depression) و در مقابل آن هتروزیس وجود نخواهند داشت (Mather and Jinks, 1982). در تجزیه حاضر، کلیه صفات، به جز تعداد روز از کاشت تا رسیدگی، تعداد غلاف در بوته و وزن ۱۰۰ دانه غالبیت جهت دار (b_1) داشتند. جزء b_2 هتروزیس اختصاصی هر والد را نشان داده و معنی دار شدن آن به معنی توزیع نامتقارن ژن‌ها در والدین است. چنانچه در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، b_2 برای کلیه صفات، به جز ارتفاع بوته، تعداد دانه در غلاف و نمره تحمل به خشکی معنی دار بود. به عبارت دیگر، برای صفات یاد شده فراوانی آلل‌های غالب و مغلوب در

جدول ۳- تجزیه واریانس دای آلل برای صفات گیاهی ژنوتیپ‌های نخود به روش هیمن

Tbale 3. Diallel analysis of variance for chickpea genotypes characteristics, using Hayman's method

منابع تغییر SOV	درجه آزادی df	میانگین مربعات Mean squares							وزن ۱۰۰ دانه 100 Seed weight
		روز تا گلدهی Days to flowering	روز تا رسیدگی Days to maturity	ارتفاع بوته Plant height	دانه در غلاف Seed.pod ⁻¹	غلاف در بوته Pod.plant ⁻¹	عملکرد دانه Seed yield	درجه آزادی df	
تکرار Rep.	3	3.12 ^{ns}	3.23 ^{ns}	28.81*	0.29**	4.74 ^{ns}	6438 ^{ns}	3	9.02 ^{ns}
a	5	16.95**	62.70**	21.68*	1.05**	29.91**	138659**	4	30.38 ^{ns}
b	15	16.73**	17.06**	24.77**	0.14**	5.45**	44761**	10	46.35**
b ₁	1	55.00**	11.76 ^{ns}	79.07**	0.27*	0.06 ^{ns}	86768*	1	0.88 ^{ns}
b ₂	5	27.76**	35.14**	13.19 ^{ns}	0.07 ^{ns}	10.62**	76039**	4	101.55**
b ₃	9	6.35 ^{ns}	7.60 ^{ns}	25.18**	0.16**	3.18 ^{ns}	22717 ^{ns}	5	11.29 ^{ns}
c	5	6.77 ^{ns}	47.82**	13.76 ^{ns}	0.86**	5.10*	148033**	4	52.45*
d	10	11.59*	4.68 ^{ns}	5.34 ^{ns}	0.02 ^{ns}	6.31**	48104**	6	9.88 ^{ns}
خطا Error	105	4.83	7.32	8.05	0.04	1.97	15188	72	15.03

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد، a: اثر افزایشی، b: اثر غالبیت، b₁: غالبیت جهت‌دار، b₂: تقارن ژن‌های غالب و مغلوب در والدین (هتروزیس اختصاصی هر والد)، b₃: اثرات ژن‌های ویژه یا باقیمانده اثرات غیر افزایشی، c: اثر متقابل عمومی، d: اثر متقابل خصوصی یا اثرات معکوس

* and **: Significant at 5% and 1% probability levels, respectively. a: additive effect, b: dominance effect, b₁: directional dominance, b₂: gene distribution among the parents, b₃: effects of specific genes, c: general interaction effect, d: reciprocal effect.

گزارش نمودند که تعداد روز تا گلدهی تحت کنترل یک جفت ژن است. اجزای افزایشی و غالبیت واریانس ژنتیکی برای عملکرد دانه در بوته معنی دار نبود. سینگ و سینگ (Singh and Singh, 1992) برای عملکرد دانه واریانس غیر افزایشی گزارش کردند. با این وجود، جوشی و همکاران (Joshi *et al.*, 2004) هر دو اجزای افزایشی (قابل تثبیت) و غیر افزایشی (غیرقابل تثبیت) واریانس ژنتیکی را برای وراثت اغلب صفات کمی و کیفی گندم گزارش کردند، هر چند که واریانس ژنتیکی افزایشی نقش و اثر بیشتری داشت. نابرابر بودن نسبت ژن‌های مثبت و منفی (uv) نشان‌دهنده توزیع متفاوت ژن‌ها بین والدین است و اگر توزیع u و v متقارن (یعنی $u = v = 0.5$) باشد، در این صورت نسبت $H_2/4H_1 = 0.25$ خواهد بود (Kearsey and Pooni, 1996). در این تحقیق جزء uv از 0.13 برای تعداد غلاف در بوته تا 0.24 برای نمره تحمل خشکی متغیر بود. در ضمن توزیع u و v برای ارتفاع بوته، تعداد دانه در غلاف و نمره تحمل به خشکی نسبتاً متقارن بود. بعلاوه نسبت ژن‌های غالب به مغلوب نشان داد که والدین ژن‌های غالب بیشتری نسبت به ژن‌های مغلوب برای کلیه صفات داشتند.

در تحقیق حاضر برای کلیه صفات، وراثت‌پذیری عمومی بیشتر از وراثت‌پذیری خصوصی بود (جدول ۴). کمترین و بیشترین مقدار وراثت‌پذیری عمومی به ترتیب مربوط به ارتفاع بوته (۵۷ درصد) و تعداد دانه در غلاف (۸۴ درصد) بود. توکر و همکاران (Toker *et al.*, 2007) بیشترین مقدار وراثت‌پذیری عمومی را برای وزن ۱۰۰ دانه نخود گزارش کردند. بیشترین میزان وراثت‌پذیری خصوصی به ترتیب مربوط به تعداد دانه در غلاف (۶۴ درصد)، نمره تحمل به خشکی (۵۹ درصد) و تعداد غلاف در بوته (۵۵ درصد) بود و نشان داد که در اصلاح نخود، برای این صفات پیشرفت ژنتیکی بیشتری می‌تواند عاید شود. ارتفاع بوته کمترین وراثت‌پذیری خصوصی را داشت (۱۱ درصد). در

تعداد غلاف در بوته، وزن ۱۰۰ دانه و عملکرد دانه و واریانس‌های غالبیت (H_1 و H_2) برای صفات تعداد روز تا گلدهی، تعداد دانه در غلاف، تعداد غلاف در بوته، وزن ۱۰۰ دانه و عملکرد دانه معنی دار بودند (جدول ۴). نتایج تحقیقات قبلی نشان داده است که برای عملکرد دانه نخود، واریانس افزایشی از اهمیت بالایی برخوردار بود (Sharma *et al.*, 2013) و واریانس غالبیت برای صفات تعداد غلاف در بوته و وزن ۱۰۰ دانه اهمیت داشتند (Biçer and Şakar, 2008). کرمی و طالبی (Karami and Talebi, 2013) نقش اثرات ژنی افزایشی و غیر افزایشی در وراثت عملکرد و اجزای وابسته در نخود را گزارش کردند. واریانس محیطی (E) برای کلیه صفات مورد مطالعه معنی دار بود و این موضوع نشان‌دهنده بالا بودن اثر محیط بود. درجه غالبیت $(H_1/D)^{1/2}$ برای صفات تعداد روز تا رسیدگی، تعداد دانه در غلاف و نمره تحمل به خشکی کمتر از «یک» و نشان‌دهنده کنترل این صفات توسط اثر غالبیت ناقص بود (جدول ۴). مقدار درجه غالبیت برای سایر صفات بزرگ‌تر از «یک» بود و دلالت بر کنترل آن‌ها به واسطه اثر ژن فوق غالبیت بود. مهلبور و سینگ (MUEHLBAUER and Singh, 1987) گزارش دادند که در نخود کنترل عملکرد دانه و تعداد غلاف در بوته توسط اثر فوق غالبیت و وزن ۱۰۰ دانه با درجه غالبیت حدود صفر، تحت کنترل اثر افزایشی است. بالا بودن F یا نسبت ژن‌های غالب به مغلوب با ارزش مثبت نشان داد که ژن‌های غالب فراوانی بیشتری برای تعداد روز تا گلدهی، تعداد روز تا رسیدگی و وزن ۱۰۰ دانه داشتند. در آزمایش حاضر اندازه دانه بزرگ بر اندازه دانه کوچک غالب بود. ولی این نتایج با نتایج آزمایش مالهورترا و همکاران (Malhotra *et al.*, 1997) مغایرت داشت. نتایج نشان داد که مقدار hh/H_2 برای صفات تعداد روز از کاشت تا گلدهی، ارتفاع بوته، امتیاز تحمل خشکی و عملکرد دانه حداقل توسط یک گروه ژنی کنترل می‌شوند. چو و همکاران (Cho *et al.*, 2002)

جدول ۴ - اجزای واریانس ژنتیکی و نسبت \pm خطای معیار برای عملکرد دانه و سایر صفات وابسته با آن در ژنوتیپ‌های نخود به روش هیمن

Table 4. Genetic components of variance and their proportions \pm satandard error for seed yield and realted traits in chickpea genotypes, using Hayman's method

اجزای واریانس Components of variance	صفات گیاهی Plant characteristics	روز تا گلدهی Days to flowering	روز تا رسیدگی Days to maturity	ارتفاع بوته Plant height	دانه در غلاف Seed.pod ⁻¹	غلاف در بوته Pod.plant ⁻¹	وزن ۱۰۰ دانه 100 Seed weight	عملکرد دانه Seed yield
D	واریانس افزایشی	9.50 \pm 3.3	16.43 \pm 5.2	2.78 \pm 3.20	0.12 \pm 0.03	2.78 \pm 1.1	23.78 \pm 10.4	21813 \pm 9428
H ₁	واریانس ژنتیکی غالبیت	9.77 \pm 4.1	9.87 \pm 5.4	9.21 \pm 4.90	0.05 \pm 0.02	3.18 \pm 1.5	67.92 \pm 18.8	24927 \pm 1163
H ₂	واریانس ژنتیکی غالبیت تصحیح شده	6.01 \pm 2.5	4.95 \pm 3.2	8.47 \pm 3.80	0.04 \pm 0.02	1.77 \pm 0.8	42.47 \pm 11.5	14997 \pm 7154
F	حاصل ضرب افزایشی در غالبیت	12.31 \pm 4.7	16.44 \pm 6.8	2.49 \pm 4.30	0.03 \pm 0.03	1.88 \pm 1.5	44.75 \pm 17.6	21665 \pm 1268
E	واریانس محیطی	1.21 \pm 0.16	1.83 \pm 0.24	2.01 \pm 0.30	0.01 \pm 0.01	0.49 \pm 0.06	4.67 \pm 0.60	3797 \pm 512
(H ₁ /D) ^{1/2}	میانگین درجه غالبیت	1.01 \pm 0.14	0.76 \pm 0.14	1.82 \pm 1.40	0.68 \pm 0.15	1.07 \pm 0.3	1.08 \pm 0.30	1.069 \pm 0.23
(H ₂ /4H ₁)	نسبت ژن‌های دارای اثر مثبت و منفی در والدین	0.15 \pm 0.32	0.13 \pm 0.22	0.23 \pm 0.09	0.22 \pm 0.15	0.14 \pm 0.23	0.16 \pm 0.07	0.15 \pm 0.12
uv	بالانس آلل‌های مثبت و منفی	0.15 \pm 0.01	0.13 \pm 0.02	0.23 \pm 0.03	0.23 \pm 0.02	0.14 \pm 0.02	0.15 \pm 0.01	0.15 \pm 0.020
hh/H ₂	تعداد گروه‌های ژنی	1.40 \pm 0.58	0.17 \pm 0.45	1.41 \pm 0.60	0.77 \pm 0.49	-0.16 \pm 0.18	0.24 \pm 0.25	0.81 \pm 0.50
$\frac{(4DH_2)^{\frac{1}{2}} + F}{(4DH_1)^{\frac{1}{2}} - F}$	نسبت ژن‌های غالب به مغلوب در والدین	4.54 \pm 0.33	4.64 \pm 0.17	1.65 \pm 0.09	1.50 \pm 0.31	1.92 \pm 0.11	3.51 \pm 0.12	2.74 \pm 0.07
h ² (bs)	وراثت پذیری دای‌الل در مفهوم عام	0.62 \pm 0.07	0.66 \pm 0.06	0.57 \pm 0.07	0.84 \pm 0.03	0.76 \pm 0.04	0.73 \pm 0.04	0.69 \pm 0.05
h ² (ns)	وراثت پذیری دای‌الل در مفهوم خاص	0.15 \pm 0.08	0.42 \pm 0.09	0.11 \pm 0.08	0.14 \pm 0.06	0.55 \pm 0.07	0.12 \pm 0.06	0.41 \pm 0.08
b (W _r , V _r)	رگرسیون واریانس کوواریانس	0.91 \pm 0.99	1.12 \pm 0.81	0.59 \pm 0.50	1.28 \pm 0.93	0.99 \pm 0.89	1.24 \pm 0.86	0.91 \pm 0.84

نداشت و نشان‌دهنده عدم وجود اپیستازی بود. اکثر نقاط والدین در اطراف خط رگرسیون پراکنده بودند. خط رگرسیون تقریباً از مبدأ مختصات عبور کرد که حاکی از وجود غالبیت کامل است. والدین ۱ (Arman)، ۴ (ILC 482) و ۶ (FLIP 96-154C) که نزدیک مبدأ مختصات بودند، تعداد بیشتری از آلل‌های غالب را داشتند، در حالی که والد ۳ (Samin) که در منتهی علیه سمت مخالف خط رگرسیون واقع شده بود، حداکثر تعداد آلل‌های مغلوب را داشت.

ضریب رگرسیون تعداد روز از کاشت تا رسیدگی نیز اختلاف معنی‌داری با یک نداشت (شکل ۱-ب). در مورد این صفت نیز اغلب نقاط مربوط به والدین در نزدیکی مبدأ مختصات قرار داشتند. برای این صفت، چون خط رگرسیون در بالای مبدا مختصات محور W_r را قطع کرد، غالبیت ناقص حاکم بود. برای تعداد روز از کاشت تا رسیدگی نیز رقم زودرس ثمین دارای حداکثر تعداد آلل‌های مغلوب بود.

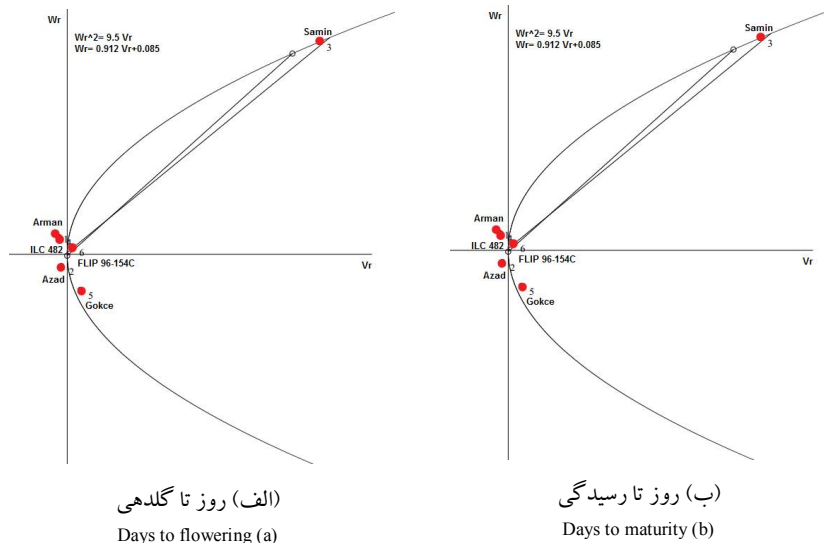
در شکل ۲-الف پراکنش نقاط مربوط به والدین در اطراف خط رگرسیون برای تعداد دانه در غلاف نشان داده شده است. خط رگرسیون محور W_r را در بالای مبدأ مختصات قطع کرد و نشان‌دهنده وجود غالبیت ناقص برای صفت دانه در غلاف است. والد ۳ (ثمین) دارای حداکثر فراوانی آلل‌های غالب برای صفت تعداد دانه در غلاف بود، در حالی که لاین‌های آزاد، گوکچه و ILC 482 دارای تعداد زیادی آلل‌های مغلوب بودند.

برای تعداد غلاف در بوته نیز پراکنش والدین در امتداد خط رگرسیون نشان‌دهنده تنوع ژنتیکی والدین برای این دو صفت بود (شکل ۲-ب). خط رگرسیون محور W_r را در زیر محور مختصات قطع کرد و نشان‌دهنده وجود وراثت فوق‌غالبیت در تعداد غلاف در بوته بود. رقم ثمین نزدیکترین والد به مبدأ مختصات و دارای بیشترین تعداد آلل‌های غالب بود. لاین‌های

آزمایش کرمی (Karami, 2011) بیشترین و کمترین میزان وراثت‌پذیری خصوصی برای ارتفاع اولین غلاف از سطح زمین و عملکرد بیولوژیک به‌دست آمد. وراثت‌پذیری خصوصی برای تعداد روز از کاشت تا گلدهی، کم (۱۵ درصد) و برای تعداد روز تا رسیدگی متوسط بود (۴۲ درصد). این موضوع برای اصلاح‌گران نخود در ایجاد ژنوتیپ‌های زودرس متحمل به خشکی مطلوب محسوب نمی‌شود (Biçer and Sakar, 2008).

اثر متقابل ژنی از مقدار ضریب رگرسیون $(b; W_r, V_r)$ قابل استنباط است. اگر مقدار b متفاوت از «یک» باشد، اثر متقابل ژنی رخ داده و چنانچه مقدار b تفاوتی با «یک» نداشته باشد، بیانگر عدم وجود اثر متقابل ژنی است (Joshi et al., 2004). نتایج نشان داد که ضریب رگرسیون W_r روی V_r برای هیچ‌کدام از صفات، به‌جز وزن ۱۰۰ دانه اختلاف معنی‌داری با «یک» نداشت، بنابراین برای این صفات اثر متقابل ژنی به‌دست نیامد. در مورد وزن ۱۰۰ دانه نیز همان‌طور که ذکر شد، پس از حذف والد ۶، اثر متقابل ژنی از بین رفت.

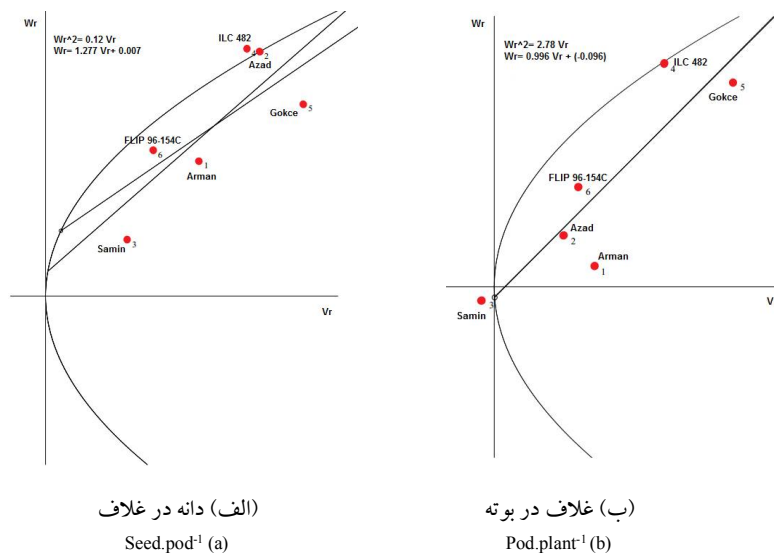
در این تحقیق، مقادیر ضرایب رگرسیون برای هفت صفت تحت عنوان نمودارهای V_r-W_r در شکل‌های ۱ تا ۴ ارائه شده است. چنانکه ملاحظه می‌شود، نمودار هیچ‌کدام از صفات، به‌جز وزن ۱۰۰ دانه، تفاوت معنی‌داری با واحد ($b=1$) نداشت. این موضوع دلالت بر عدم وجود اپیستازی برای صفات یاد شده دارد. در شکل‌های V_r-W_r تقریباً برای اغلب صفات، نقاط مربوط به والدین در امتداد خط رگرسیون توزیع شده‌اند. در این تجزیه، پراکنش و آرایش نقاط منعکس‌کننده تنوع ژنتیکی والدین برای صفت مربوطه است. بعلاوه توزیع نقاط در نمودار V_r-W_r گویای تناسب نسبی آلل‌های غالب و مغلوب موجود در والدین است (Dubey and Ram, 2007). در مورد صفت تعداد روز تا گلدهی (شکل ۱-الف)، ضریب رگرسیون اختلاف معنی‌داری با واحد (خط ۱:۱)

شکل ۱- نمودار واریانس-کواریانس برای صفات روز تا گلدهی (الف) و روز تا رسیدگی (ب) در شش والد نخود
 Fig. 1. Variance-covariance graph for days to flowering (a) and days to maturity (b) in six chickpea parents

تقریباً سهم برابری از آلل‌های غالب و مغلوب را برای صفت مزبور داشتند.

گوکچه و ILC 482 دارای بیشترین تعداد آلل‌های مغلوب برای تعداد غلاف در بوته بودند. سایر والدین

شکل ۲- نمودار واریانس-کواریانس برای صفات تعداد دانه در غلاف (الف) و تعداد غلاف در بوته (ب) در شش والد نخود
 Fig. 2. Variance-covariance graph for number of seed.pod⁻¹ (a) and number of pod.plant⁻¹ (b) in six chickpea parents

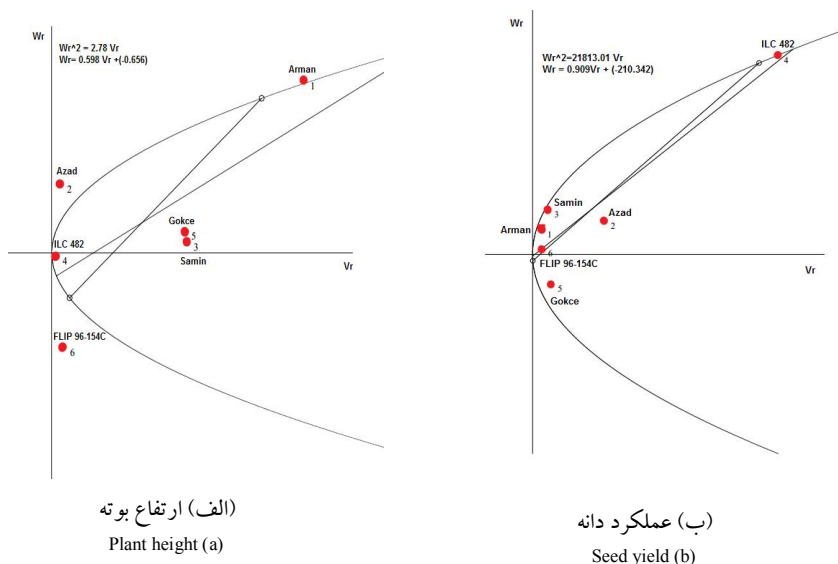
مختصات قطع کرد (شکل ۳- الف). این حالت تایید می‌کند که بیان صفت مزبور در والدین مطابق با الگوی

برای صفت ارتفاع بوته، مقدار ضریب رگرسیون ۰/۵۹۸ بود و خط رگرسیون محور Wr را در زیر مبدأ

وجود اپیستازی بود (شکل ۳-ب). خط رگرسیون محور W_r را در مبدأ مختصات قطع کرد و غالبیت کامل تشخیص داده شد. این نتیجه از طریق مقدار برآورد شده برای متوسط درجه غالبیت (۱/۰۶) مورد تأیید قرار گرفت (جدول ۴). توزیع آرایش والدین در امتداد خط رگرسیون نشان داد که والد ILC 482 دارای بیشترین فراوانی آلل‌های مغلوب بود و سهم سایر والدین از آلل‌های غالب و مغلوب تقریباً یکسان بود، هرچند FLIP 96-154C نزدیک‌ترین لاین به مبدأ مختصات بود.

فوق غالبیت بوده است. لاین ILC 482 بیشترین فراوانی آلل‌های غالب را نشان داد، چرا که نزدیک‌ترین ژنوتیپ به مبدأ مختصات بود. در مقابل، رقم پابند آرمان که بیشترین فاصله را از مبدا مختصات داشت، دارای حداکثر آلل‌های مغلوب بود. برخلاف این نتیجه، کرمی (Karami, 2011) به رقم آرمان که کمترین فاصله را از مبدأ مختصات داشت، حداکثر آلل‌های غالب را نسبت داد.

در مورد عملکرد دانه ضریب رگرسیون اختلاف معنی‌داری با یک (خط ۱:۱) نداشت و نشان‌دهنده عدم

شکل ۳- نمودار واریانس-کواریانس برای صفات ارتفاع بوته (الف) و عملکرد دانه (ب) در شش والد نخود

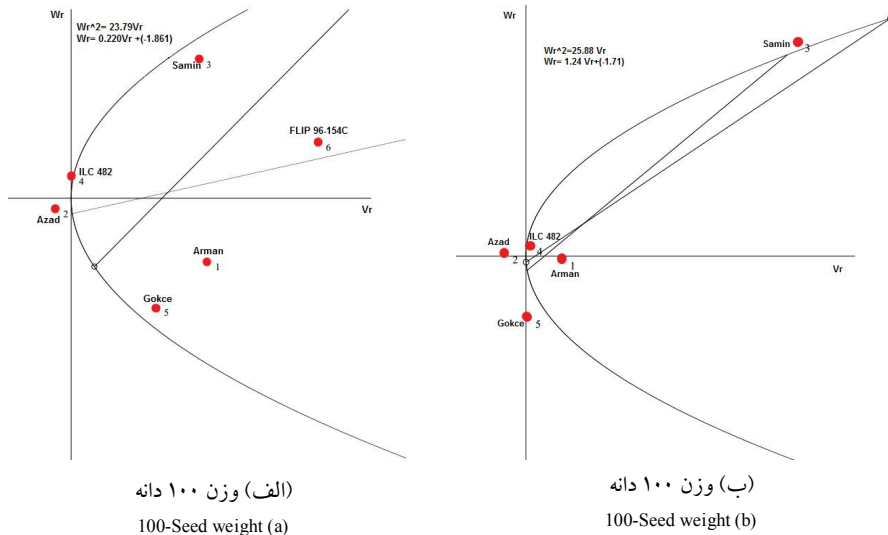
Fig. 3. Variance-covariance graph for plant height (a) and seed yield (b) in six chickpea parents

مفروضات تجزیه فراهم گردید و موجب شد تا خط رگرسیون با «یک» تفاوت معنی‌دار نداشته باشد (شکل ۴-ب). در این شرایط، ضریب رگرسیون برای وزن ۱۰۰ دانه ۱/۲۴ بود و خط رگرسیون از مبدأ مختصات عبور کرد و نشان داد که برای کنترل صفت مزبور، وراثت غالبیت کامل حاکم بود. در محاسبات مجدد مقدار برآورد شده برای $(H_1/D)^{1/2}$ تقریباً برابر با واحد بود و این یافته را تأیید کرد. والد ILC 482 حداکثر تعداد آلل‌های غالب و والد ثمین حداکثر تعداد

در شکل ۴- الف و ب مقادیر ضریب رگرسیون (b) برای وزن ۱۰۰ دانه قبل و بعد از حذف والد ۶ و پراکنش نقاط والدین در اطراف خط رگرسیون نشان داده شده است. به طوری که قبلاً ذکر شد، اختلاف شیب خط رگرسیون W_r/V_r از «یک» فقط برای وزن ۱۰۰ دانه معنی‌دار بود (جدول ۳ و شکل ۴-الف). مقایسه مقادیر W_r-V_r نشان داد که اختلاف موردنظر را والد ۶ (FLIP 96-154C) ایجاد نموده است. بنا به نظر جینکز (Jinks, 1956) والد یاد شده حذف و صادق بودن

برآورد شده واریانس ژنتیکی و نتایج تجزیه گرافیکی Vr-Wr را می‌توان ناشی از توزیع ژنی همبسته (Correlated gene distribution) دانست (Hayman, 1954).

آلل‌های مغلوب را دارا بودند. والدین آرمان، آزاد و گوکچه نسبت متعادلی از آلل‌های غالب و مغلوب را دارا بودند. در مجموع، برخی تناقض‌های موجود بین اجزای

شکل ۴- نمودار واریانس-کواریانس برای وزن ۱۰۰ دانه (الف) در شش والد نخود و وزن ۱۰۰ دانه پس از حذف والد FLIP 96-154C (ب)

Fig. 4. Variance-covariance graph for 100 seed weight in six chickpea parents (a) and 100 seed weight after deletion of FLIP 96-154C (b)

باید تلاقی‌ها، بین والدینی که در نمودار Vr-Wr دورتر از مبدأ مختصات قرار گرفته‌اند، صورت گیرند (Ferreira, 1988). در برنامه‌های به‌نژادی نخود، لازم است توجه بیشتری به توسعه دورگ‌ها معطوف شود. در ضمن نباید از ژرم پلاسم بومی برای استفاده در برنامه‌های به‌نژادی غافل شد. در این زمینه، تجزیه دای آلل می‌تواند به یافتن تلاقی‌های برتر کمک نماید.

نتیجه‌گیری

به‌عنوان نتیجه‌گیری کلی پیشنهاد می‌شود که رقم Azad با لاین‌هایی که به‌طور بالقوه پتانسیل عملکرد بالا دارند تلاقی داده شود، هرچند والدین موردنظر برای تلاقی باید بر اساس اثر ترکیب‌پذیری عمومی انتخاب شوند؛ با این وجود، انتخاب والدین بر مبنای تنوع ژنتیکی نباید نادیده گرفته شود و ترجیحاً

References

منابع مورد استفاده

- Ahmadi, K., H. Gholizageh, H. R. Ebadzadeh, F. Hatami, M. Fazli Estabragh, R. Husseinpour, A. Kazemian and M. Rafei. 2016. Agricultural statistics yearbook, 2014-2015. Center for Information Technology and Communications, Deputy of Programming and Economics, Ministry of Jihad-e-Agriculture, Tehran, Iran.

- Biçer, B. T. and D. Şakar. 2008.** Heritability and gene effects for yield and yield components in chickpea. *Hereditas*, 145: 220–224.
- Cho, S., J. Kumar and J. L. Shultz. 2002.** Mapping genes for double podding and other morphological traits in chickpea. *Euphytica*, 128: 285-292.
- Dubey, R. K. and H. H. Ram. 2007.** Graphical analysis (Wr-Vr) and numerical approach for a DIALLEL analysis of yield components in Bottlegourd (*Lagenaria siceraria* (Mol.) Standl.). *Int. J. Plant Breed.* 1(1): 65-69.
- El-Rawy, M. A. and M. I. Hassan. 2014.** A diallel analysis of drought tolerance indices at seedling stage in bread wheat (*Triticum aestivum* L.). *Plant Breed. Biotechnol.* 2(3): 276-288.
- FAO, 2016. FAOSTAT. FOOD and Agriculture Organization of the United Nations, Rome, Italy. <http://FAOSTAT.FAO.org/default.aspx>.
- Ferreira, P. E. 1988.** A new look at Jinks-Hayman's method for the estimation of genetical components in diallel crosses. *Heredity*, 60: 347-353.
- Hayman, B. I. 1954.** The theory and analysis of diallel crosses. *Genetics*, 39: 789-809.
- Hayman, B. I. 1958.** The theory and analysis of diallel crosses. II. *Genetics*, 43: 63-85.
- Hemati, I., S. H. Sabaghpour, M. Taeb and R. Chokan. 2010.** Study on genetic parameters for different agronomic traits in chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes using diallel analysis. *Seed Plant Improv. J.* 26-1(2): 205-218. (In Persian with English abstract).
- Honar Nejad, R. 2009.** Estimation of genetic parameters of rice using Griffing's diallel methods. *Agric. Natur. Resour. Sci. Technol.* 11(41): 247-258. (In Persian with English abstract).
- Jinks, J. L. 1956.** The F₂ and backcross generations from a set of diallel crosses. *Heredity*, 10:1–30.
- Jinks, J. L. and B. I. Hayman. 1953.** The analysis of diallel crosses. *Maize Genet. Newsl.* 27, 48-54.
- Joshi, S. K., S. N.Sharma and D. L. Singhania. 2004.** Combining ability in the F₁ and F₂ generations of diallel crosses in hexaploid wheat (*Triticum aestivum* L. *em. Thell*). *Hereditas*, 141: 115-121.
- Karami, E. 2011.** Genetic analysis of some agronomic characters in chickpea (*Cicer arietinum* L.). *Afric. J. Agric. Res.* 6(6): 1349-1358.
- Karami, E. and R. Talebi. 2013.** Nature of gene action and genetic parameters for yield and its components in chickpea. *Afric. J. Biotechnol.* 12(51): 7038-7042.
- Kearsey, M. J. and H. S. Pooni. 1996.** The genetical analysis of quantitative traits. Chapman and Hall, London, UK.
- Malhotra, R. S., G. Bejjiga and K. B. Singh. 1997.** Inheritance of seed size in chickpea. *J. Genet. Breed.* 51: 45–50.
- Mather, K. and J. L. Jinks. 1982.** Biometrical Genetics. Methuen Co Ltd, London, UK.
- Muehlbauer, F. J. and K. B. Singh. 1987.** Genetics of chickpea. p. 99-125. *In:* M. C. Saxena, and K. B. Singh (Eds.) The chickpea. CABI. Wallingford, UK.

- Sharma, R. 1998.** Statistical and Biometrical Techniques in Plant Breeding. Publishers H.S. Poplai for New Age International Limited, New Delhi, India.
- Sharma, S., H. D. Upadhyaya, C. L. L.Gowda, S. Kumar and S. Singh. 2013.** Genetic analysis for seed size in three crosses of chickpea (*Cicer arietinum* L.). Can. J. Plant Sci. 93: 387-395.
- Singh, R. P. and S. Singh. 1992.** Estimation of genetic parameters through generation means analysis in bread wheat. Ind. J. Genet. Plant Breed. 52: 369-375.
- Toker, C., C. Liuch, N. A. Tejera, R. Serraj, K. H. M, Siddique .2007. Abiotic stresses. p. 474-496. In: S. S. Yadav *et al.* (Eds.) Chickpea Breeding and Management, CABI. Wallingford, UK.
- Ukai, Y. 2006.** Analysis of full and half diallel tables (DIAL 98). Virtual Institute of Statistical Genetics. <http://Ibm.ab.a.u-tokyo.ac.jp/~ukai>
- Zhang, Y. and M. S. Kang. 1997.** DIALLEL-SAS: A SAS program for Griffing's diallel analysis. Agron. J. 89:176-182.

Estimation of gene action and genetic parameters of seed yield and related traits in rainfed chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes using diallel method

Gholinezhad, E.¹, H. Kanouni² and M. Khalili³

ABSTRACT

Gholinezhad, E., H. Kanouni and M. Khalili. 2019. Estimation of gene action and genetic parameters of seed yield and related traits in rainfed chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes using diallel method. *Iranian Journal of Crop Sciences*. 20(4): 288-302. (In Persian).

To estimate gene action and genetic parameters of seed yield and some morphological traits, six variety and lines of chickpea as well as seed derived from their diallel crosses were evaluated in a randomized complete block design with four replications in 2016-17 at Gerizeh research station of Sanandaj, Iran. Significant differences were identified among genotypes for all traits. Genotypic variances were partitioned into additive and non-additive genetic components using Hayman method. Additive genetic component were significant for all traits excluding one-hundred seed weight. Non-additive component was significant for all traits at 1% probability level. The highest and lowest degrees of dominance were observed for plant height and number of seed per pod, respectively. Mean of dominance ratio revealed genes partial dominance for days from sowing to flowering and seeds per pod, and over dominance for other traits. Broad-sense heritability estimates ranged from 0.91 for number of pod per plant to 0.68 for seed weight. Highest and lowest values of narrow-sense heritability were estimated from 0.73 for days to flowering to 0.06 for seed yield, respectively. Graphical analysis of W_r/V_r indicated that there was a complete dominance for days from sowing to flowering, 100 seed weight and seed yield. For days from sowing to maturity, number of seed per pod, intercept was positive, and controlled by partial dominance gene action. On the other hand, for number of pods per plant and plant height, the intercept was negative and the gene action was over dominance. For seed yield, except ILC 482, the parents were close to the origin of the coordinate axis and contained more dominant alleles. It is concluded that crossing cv. Azad with high yield potential cultivars can be more suitable, and for this purpose the parents that were located farther from intercept in W_r/V_r diagram are preferred.

Key words: Chickpea, Components of variance, Genetic analysis, Heterosis and Heritability.

Received: June, 2018

Accepted: January, 2019

1. Associate Prof., Department of Agricultural Sciences, Payam-e-Noor University (PNU), Tehran, Iran

2. Associate Prof., Agricultural and Natural Resources Research and Education Center of Kurdistan, Iran. Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO)

(Corresponding author) (Email: h.kanoui@areeo.ac.ir)

3. Assistant Prof., Department of Agricultural Sciences, Payam-e-Noor University (PNU), Tehran, Iran